

A barlangászok különös lények. Nem elég nekik a barlang, ahol kedvükre összesározhatják magukat és egymást, és szép kék-zöld foltokat szerezhetnek be. Nem! Ha épp olyan kedvük van, felnyergelik a kétkerekűt és biciklitúrára indulnak. Igaz, hogy már kétszer megjárták a viharral, emelkedőkkel, végkimerüléssel, fájó fenekével. Harmadszor is nekivágtak! Neki ám, egyenesen a Tisza-tónak.

A megmérettetésre Drogos, Csibe, Szilvi, Bongyi, Zé, Vali, Pityke, Zsu, Géza, Ryan, Hepe, Frenky váltottak rajtszámot.

Szüksős pakolás, csak a legszükségesebbeket, mert mi visszük a cuccot, plusz a sátrat is.

Péntek este fél hetes találkozó Valiéknál. Hét óra a kocsik itt vannak, hú még ezt-azt be kéne szerezni, hálsten közel a bolt, gyerünk. Negyed nyolc, van aki még gyorsan lefürdik, van aki a fűre heveredve falatozik, de hol vannak már Bongyorék? Fél nyolc, a biciklik a Ryan által kerített transitban, a kocsik ugrásra készen, nem várhatunk Zé csapat majd jön utánunk, irány Abádszalók. Kellemes konvoj az autópályán, pisilős megállás, hoppá, ott maradt a polifom! Másik kocsiba berakták Valiék. Hurrá, nem kell a földön aludnom! Tűz tovább.

Na, ez már Kisköre mindjárt ott vagyunk. Sorompó, tilos jelzés, ÁLLJ! Vasúti átjáró. Megnyugtató felirat: a sorompó 15 percnél tovább is lezárható. Motor ki, limbó a rúd alatt. Bakter mérges, de tán csak átenged majd. Végre szabad az út, nekivágunk a hídon, hosszában a síneken. Na ilyet se sokszor él át az ember.

Végre megérkezünk. Zéék már ott vannak. Gyors bejelentkezés, sátorverés, aztán irány a kocsmá. Ekkor egy kisebb Ederics vs Fonyód tört ki, szavazással. Az új terv szerint mégis átviszi a kocsi a cuccokat a következő szálláshelyre. Jó, de akkor szopni fogunk és valaki még g*i is lesz! Ébresztő korán: hét, legkésőbb félnyolc. Egy ideig még hallatszott a többiek viháncolása aztán elcsendesedett minden.

Reggel csak néhány csipás szem nyílik ki, hosszú reggeli, kajmán, sátorbontás, kávézás mialatt a sofőrök átszállítják a cuccokat Tiszafüredre. Még több kávé, várunk, a szemek lassan felnyílnak az értelem egyre több arcon jelenik meg. Találós kérdésekkel múlatjuk az időt: A pincérlánynak tényleg ekkora vajon?

Meglehetősen késői indulással a gáton tekerünk, csomag nélkül csak úgy száguldunk.

Az első kocsmánál némi tanakodás, megálljunk, ne álljunk, igyunk, együnk? Végül továbbhajtunk a vízlépcső felé. Hatalmas zsilipek, elzáró táblák, dübörgő alvív. Pár pillanatnyi tisztelet a víz erejének. Azért az árapasztó zsilipkapuin le kéne travizni. Csak annyira pókhálós...

A túloldalon Kisköre vár, na itt aztán tényleg kocsmá lesz. Meg is találjuk a csárdát, de sajnos rég volt, mikor utoljára kinyitott. Gyerünk tovább, a strandnál biztos lesz valami. Közben elkezdődik a leszakadozás, a geoláda felderítő-elhárító különítmény saját utakon jár.

És a strandnál tényleg van valami. Többnyire lángos. Esszük hát, csak úgy fröcsög a tejföl, potyog a sajt. Telik a drága idő, indulni kell, de Zének még csomó söre van.

További tekerés a gáton, nagy a meleg, izzad a nép, Hepe közli, hogy odaért.

Mármint az újabb geoládákhoz. Persze „vólki-tólkin”, mert nekünk az is van.

Közben nyeljük a kilométereket és a bogarakat, de előbb-utóbb Sarudra érünk. Itt mindjárt a parton a kikötő büféjében némi koszt és sok sör. Üldögélés, iszogatás, az egyre boruló ég látványa színesíti a programot. Egy vízi emberből próbálunk infókat kiszedni. Sajnos rosszak a hírek. A rendőrök kizavartak minden hajót a tóról, 90km/h szél várható. Ráadásul szembe kapjuk. Így hát újabb sörök kibontásával és a helyiek megbotránkoztatásával várjuk a szebb időt.

Végre kitisztult, indulni kéne, fogy az idő, de Zének még csomó söre van.

A Poroszlóig tartó út elég egyhangú, azért feldobjuk egy kis mókázással a szénabálákon. A többiek, mert én inkább erdei siklót szeretnék találni. Vagy legalább egy nyamvadt erdei békát. Láttam korábban egy vízisiklót meg egy halom zöld varangyot, de nagyobb vadra fáj a fogam. De olyan sűrű a susnyás, inkább tekerjünk tovább.

El is érünk egy bringás pihenőt. Kedves faház, kedves ember, aki most nyitotta meg vállalkozását. A legkedvesebb viszont négy kis kutya kölyök. A kis vakarcsok simogatásával, dögönyözésével és persze sörözéssel telik az idő, most már biztos, hogy lemaradunk a tanösvényről. Nyeregbe, indulás, nyolcig el kell érnünk a kempinget. De Zének még csomó söre van.

Poroszlón rendőrbál, ide nem megyünk, ráhajtunk a 33-as útra. Nagy a forgalom, kell a felvezető, söprögető és az egyenletes sebesség. Utóbbit Hegyó ellenőrzi: „18 jó, kicsit gyorsabban, 18,5 19 19,5 20. álljunk be húszra, ez kicsit gyors 24 km/h, lassíts!”

Azért épségben átérünk. Ez már Tiszafüred, itt a kemping is, kicsit koszos, kicsit drága, de legalább a transit megvan. Tisztálkodás, sátorverés után korzózunk és a lemenő nap fényében jól bevacsorázunk. Óriási hamburgerek buci zsömlében, meg mindenféle finomság. Ez már aztán étek! A vacsorát le kell mozogni, el is megyek tavi békát keresni. A hangjukat hallani, de mielőtt meglátnám őket, a szúnyogok visszazavarnak a többiek közé.

Este a bulizós kedvűek még felkeresik a szórakozási lehetőségeket. Igazi retró hely, bakelitek a falon, ál-junoszty a sarokban, a budi pedig képregényekkel kitapétázva. Még a plafon is.

Fals hangú ember nyomja a műsort, a Hungáriát és társait egyéni hangszereléssel adja elő. Azért kint táncolnak, mi meg bent ordenárészkodunk. Átírt szöveggel, elmutogatott dalokkal és Pityke ismeretlen eredetű kesztyűjével érzük el a pultos lányok megdöbbenését.

Hiába, sose tudtunk disztig-izélni. Na de késő van, gyerünk haza. Még megtudjuk, Anita lejön reggel vonattal. Éljen! Csak Pityke morcos, az a hülye lánc már sokadszorra esik le szegénynek. De most be a sátrakba, alvást művelni! Előtte még szólánc, kizárólag barlangos szavakkal. Ez el is tart kis ideig, ám a Sátorkőre nem érkeznek válasz, így én is takarékra állok.

A reggel lassan közeledik, mindenki pihen ameddig akar, elvégre az egész délelőtt a mienk, szabad program van. Csak még Anitát kell összeszedni a vasútállomáson. Oda is tekerünk, nincs messze. Tizenöt perces késést nem kalkuláltunk, de ez van, legalább jól megnézzük a kiállított gőzmozdonyt és a sínfutást varangy módra. Végre itt van Anita is, örül nekünk, mi is örülünk, mindenki boldog. Gyors kávé aztán vissza a többiekhez. Majd hosszas kávézás, sörözés következik, ami csökkenti a szabad programra szánt időt. Fejszámolás, még a kempinget is ki kell fizetni, bejelentkezni, hiszen már érkezéstől rágják a fülünket ezzel, szűkös az idő, menni kéne pakolni, de Zének még csomó söre van.

Elcsúsztunk. Nem kicsit, nagyon. Egy óra a szabadprogramra jutó idő. Döntést kell hozni. A kenutúra elmarad, helyette punnyadás a strandon. Nem a legjobb szórakozás. Azért látunk egyet s mást, sőt az egész strand látja. Több gyerek megáll a növésben, miközben fetrengünk a röhögéstől. Hiába, az a csöpp törölköző bizony nem sokat takar.

Megint esszük a hamburgert, pizzát, mindenfélét, ráérünk, két óra alatt simán megtesszük a hátralévő utat. Még egy sör, még egy pizza de most már indulás, valamikor haza is kell érni. De Zének még csomó söre van.

Az Abádszalóig való tekerés nem túl izgalmas. Tűz a nap, meleg van, árnyékban támadnak a szúnyogok. Hegyó megint külön utakon, hiába rengeteg erre a geoláda. A csapat szétszakadozik, kocsma is kevés, szinte nulla. De legalább velünk tart Anita is. És boldog. Mi is. Nem sokat aludt ez a lány, de jól tolja neki.

Egyetlen jelentős esemény kulacsom halála. Kiejtettem a kezemből és a nyakára hágtak. Ki is folyt belőle minden életnedv.

Még egy kis tekerés, egy alattomban előbukkanó kerítés és meg is érkeztünk Abádszalókra. Rögtön betámadjuk a kocsmát, de a sofőrök már csak kávézgatnak. Páran még elhozzák a transitot Tiszafüredről, a többiek addig számot vetnek, osztanak, szoroznak, elmélkednek a hétvégén. Befut Hepe is, félsikerrel, a korábbi áradások több ládát is elmostak. Egyik egy kocsmapult alól került elő...

Most már hazafele gondolunk, ideje nekivágni az útnak, itt hagyni a tavat, visszatérni a hétköznapokba. De Zének még csomó söre van.

Mindenki kocsiba száll, vége a túrának, de bánkódni kár: maradt még elég tó Magyarországon!

Frenky